

vi har haft i den sidste Tid, viser, at vi i højeste Grad trænger til Færdselsregler, der kan lægge et Ansvar paa alle vejfarende, og jeg vil straks sige, at jeg slet ikke er enig med det ærede Medlem Hr. Ulrich i, at der i §§ 2 og 3 tages noget som helst Ansvar fra Manden ved Rattet. Det kan jeg slet ikke tænke mig. Men jeg er vidende om, at Færdselen bliver saboteret af mange Fodgængere og adskillige Cyklister, saa faar vi en Lov, som lægger et Ansvar ogsaa paa den Art af Færdsel, tror jeg det i høj Grad vil formindske Antallet af Ulykker. Men jeg vil rette en Henstilling til den højtærede Minister om, at der ved den Køreprøve, som skal aflægges i Henhold til Motorloven, bliver taget det videst gaaende Hensyn til den prøveaflæggendes — jeg havde nær sagt mentale Tilstand, i alt Fald det mest vidtgaaende Hensyn til, om vedkommende har Kommando over sig selv i en kritisk Situation. Man vil ved de Ulykker, Motor-køretøjerne har forvoldt i den sidste Tid, helt igennem kunne spore, at Chaufføren har været Nybegynder. Ved mange af de Ulykker, som man kan kalde mindre hændelige — der sker naturligvis altid fuldkommen uafværgelige Ulykker —, viser det sig, at den uforsvarlige Paakørsel er forarsaget af nervøse eller uøvede Chauffører. Jeg kunde tænke mig, at man ved Kørselsprøven ligefrem arrangerede en kritisk Situation for den, der aflagde Prøven, for at se, om han i en saadan Situation ikke bliver nervøs og løfter Hænderne op for Øjnene og lader Vognen løbe eller glemmer at bremse, til det er for sent. Vi vil altid se, at de erfarne Chauffører og Manden eller Kvinden med det rolige Omdømme uhyre sjælden forsynder sig mod Motorloven, saaledes at man kan sige, at det er Chaufførens Skyld, hvis der sker en Ulykke. Jeg tror egentlig, det er lige saa nødvendigt som en Færdselslov, at de Mennesker, som faar Førerbevis, bliver nøje prøvet, om de har Kommando over sig selv i en kritisk Situation.

§§ 2 og 3 hilser jeg, som jeg antydede før, med stor Tilfredshed. Det er ganske givet, at man maa lægge et Ansvar paa de vejfarende og, hvor der findes Gangstier, henvise de gaaende til dem og Cyklisterne til Cyklestien, at vi, ligesom de fleste Steder i Europa, hvor der er nogen Færdsel af

Betydning, maa vænne vore Borgere til at gaa i ret Vinkel over Kørebanelen, ikke denne evigglade Slentren paa skraa over Kørebanelen, som man ser selv i de mest befærdede Gader. Der vises en Sorgløshed af den anden Verden. Det er meget almindeligt, at Fodgængere ikke kaster et Blik tilbage, naar de pludselig træder ud paa Kørebanelen. Sligt er fuldkommen uforsvarligt, og der har man da den Tilfredsstillelse, at Loven her giver vedkommende et uafviseligt Ansvar.

§§ 4, 6, 7 og 8 har vi kendt gennem mange Aar gennem Politivedtægten, og det er med stor Tilfredshed, jeg ser, at disse Regler nu bliver gældende over det ganske Land. I vore Dage, hvor Motorkøretøjerne bringer os rundt fra Landsdel til Landsdel, kan man selv med sin bedste Villie ikke vide, om man er paa Lovens Grund, naar man færdes i fremmede Jurisdiktioner. Politivedtægter er naturligvis nødvendige, men jeg tror, den højtærede Justitsminister vilde gøre en god Gerning ved at faa de forskellige Politivedtægter Landet rundt efterset. Jeg tror, der findes adskillige, som praktiseres den Dag i Dag, der i Virkeligheden er ulovlige. Det vilde være rart at undgaa al den Slags lokale — jeg havde nær sagt Myndighedsmisbrug, eller lokal Lovgivning saa meget som muligt. Alt hvad man kan indsætte i Loven, mener jeg man bør indsætte i den.

§ 12 kommer ind paa noget af det, jeg ønskede indført i Automobilloven, da den sidste Gang var til Behandling, nemlig at paabyde Lygtetvang for alle Køretøjer. Jeg vil meget fraraade det, det ærede Medlem Hr. Henningsen her tænkte sig, at Arbejdsvogne fra Mark til Saftstation, eventuelt fra Mark til Afskibningssted for Kartofler eller Roer eller andre Ting, skulde have Lov til at køre uden tændt Lygte. Naar man endelig har et Arbejde, som ikke kan tilendbringes ved Dagens Lys, skulde jeg mene, at den Forsikring, ogsaa for selve Køretøjet, der ligger i, at der hænger en Lygte paa det, maa kunne overkommes. Jeg vil i samme Anledning sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, at jeg ikke kan forstaa, at det ærede Medlem ikke kan gaa med til, at der skal anbringes enten en rødt lysende Lygte eller et „Katteøje“ paa Arbejdskøretøjer. Det